

SUZUKI FAMILIES 1997



Suzuki-Families julkaisun lukijoille

SUZUKI-FAMILIES r.y. - ystävillemme SUFA - on vantaalainen yhdistys, joka toimii Suzuki-menetelmää käyttävien opettajien ja musiikkia opiskelevien lapsien tukena. Japanilaisen tohtori Shinichi Suzukin (1898-) luoman varhaiskasvatusmenetelmän ainutlaatuisuus on siinä, että se antaa mahdollisuuden kaikille kehittää niitä taitoja, joita on pidetty vain "lahjakkaiden" etuoikeutena. Soitonopiskelu aloitetaan tavallisesti 3-5 vuotiaana ja laulunopiskelun lapsi voi aloittaa jo ennen syntymäänsä odottavien äitien opetusryhmässä. Tällä hetkellä Suzuki-opettajia ja -oppilaita on lähes kaikkialla maailmassa, mutta erityisen suosittua se on synnyinmaassaan Japanissa sekä Koreassa ja Yhdysvalloissa. Suomi on tässäkin vahvasti maailmankartalla, koska diplomilaulaja Päivi Kukkamäki on kehittänyt Suzuki-laulunopetuksen.

Suzuki-menetelmän kasvatuksellisia tavoitteina ovat, että lapsi kehittyy

- yhteistyökykyisenä ja tasapainoisena ihmisenä,
- vastuunsa tuntevaksi kansalaiseksi yhteisön jäsenenä sekä
- rauhanomaiseen ja rakentavaan kansainväliseen kanssakäymiseen pystyväksi.

SUZUKI-FAMILIES r.y. toteuttaa tehtävänsä mm.

- osallistumalla aktiivisesti Suzuki-menetelmän käyttöön,

- tukemalla lasten musiikinopiskelua
- tukemalla opettajien työtä,
- järjestämällä konsertteja ja opintomatkoja
- tiedottamalla Suzuki-toiminnasta.

Vanhempien osuus musiikinopiskelussa on merkittävä. Hyvin usein perheen kaikki lapset ovat Suzuki-oppilaita. Siksi SUFA:n toiminnassa on mukana tavallisimmin myös kokonaiset perheet. Toimintaamme on viime vuosien aikana tullut mukaan Sellon opetus Suzuki-menetelmää soveltaen, jota maineikkaasti on useamman vuoden opettanut Opetusneuvos Teppo Tuominen. Toivomme joukkoomme lisää musikiista kiinnostuneita perheitä, jotka samalla haluavat antaa lapselleen mieluisan ja hyvän harrastuksen musiikin parissa.

Lisätietoja toiminnastamme saat soittamalla alla oleville henkilöille.

HYVÄÄ KEVÄÄN JATKOA 1997

SUZUKI-FAMILIES R.Y.
KIMMO NIEPPO
puheenjohtaja

SOITA MEILLE

Kimmo Nieppo p. 871 2420
Marja Karvinen p. 147 718 (sihteeri)



Stipendin saajat 1996



LAULUSUZUKIN 10-VUOTISKONSERTTI

Sunnuntaina 4.5.1997 klo 14.00

Vantaan Konserttitalo MARTINUS
Martinlaaksontie 36, Martinlaakso

Liput: Aikuiset 25 mk,
lapset ja eläkeläiset ilmaiseksi

Konserttipäivänä on kulunut tasan 10 vuotta siitä,
kun maailman ensimmäinen odottavien äitien
laulusuzukiryhmä aloitti toimintansa Vantaalla.
Ensi syksynä nämä lapset täyttävät 10 vuotta.

Tervetuloa!



Tästä se kaikki alkoi 10 vuotta sitten

LAULUSUZUKI TÄYTTÄÄ 10 VUOTTA

Ensimmäinen odottavien äitien laulusuzukiryhmä aloitti diplomilaulaja Päivi Kukkamäen johdolla toimintansa 4.5.1987 tohtori Shinichi Suzukin ja laulajatar Waltraud Suzukin pyynnöstä. Vantaan kulttuurilautakunta auttoi taloudellisesti ja Vantaan musiikkiopisto antoi tilat ryhmille. Kukkamäen musiikintohtorin tutkielma valmistuu tänä vuonna.

Laulusuzukista on tehty 3 kasettia: 1986, 1989, 1993 sekä näytevideo 1991 englanniksi ja saksaksi. Video on levinnyt 24 maahan.

Laulusuzukiopetusta, luentoja, workshoppeja ja mestarikursseja on pidetty seuraavissa maissa:

1988	Ruotsi, Englanti, Saksa
1989	Japani
1990-1991	Australia, USA, Skotlanti
1992	USA, Islanti
1993	Peru, Korea, Australia, Japani

1995
1997

Australia, Irlanti
Australia, USA

Suomeen olemme saaneet koulutettavia USA:sta, Islannista, Ruotsista, Sveitsistä ja Espanjasta. Euroopan laulusuzukiopettajien kouluttajina toimii Mette Heikkinen ja Päivi Kukkamäki.

Tähtihetkiä ovat olleet mm. esiintymiset ministereille, presidentin puolisolle rouva Eeva Ahtisaarelle, Jordanian kruununprinssin perheelle, suurlähettiläille sekä arkkiatri Arvo Ylpölle.

Sydämellisesti kiitoksia kaikille laulusuzukin ystäville ja tukijoille kuluneista vuosista!

t. Päivi, Mette ja laulusuzukiperheet



Laulutunneilla käy koko perhe. Tämänhetkiset kuopuksemme 1997 Juulia Viitanen, Caterina Marseglia, Julianne Mäenpää ja Aleksis Ernsten.



Maaailman ensimmäiset laulusuzukin 3. kirjakonsertin suorittajat Kaisa ja Janne Suomalainen 1995.



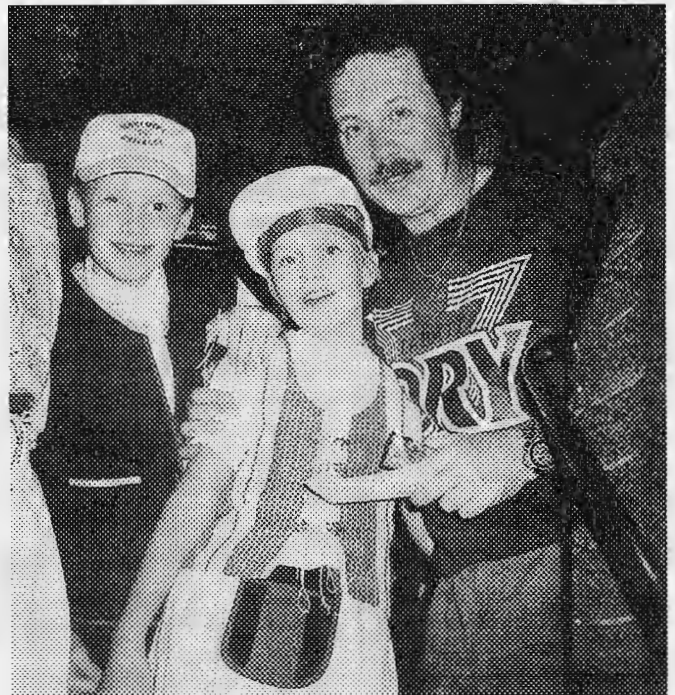
Pojat tunnilla. Andreas Fagerström, Perttu-Ilmari Nieppo ja Topi Rättyä.



Laulunopettajat Amerikassa, ystävykset Mary Lu Hofer ja Päivi Kukkamäki.



"Kanat orrella". Aino ja Topi Rättyä, Henry Kukkamäki, Perttu-Ilmari Nieppo ja Saana-Christel Auvinen.



Yllätykseksemme tapasimme Brisbanessa Kari Salmelaisen, joka videoi konserttimme. Kuvassa myös Markus ja Sofia Karvinen.



Helsingin pitäjän kirkossa



Joulupukin laulutonttuina lentokentän uuden terminaalin avajaisissa.

SUZUKISELLISTIEN KUULUMISIA

Suzuki Families -ryhmässä on muutama vuosi sitten aloittamani sellonsoiton opetus tullut vaiheeseen, jossa kaikki oppilaat ovat jo suorittaneet vähintään ns. 2.-kirjakonsertin. Sellistit ovat 9-10 -vuotiaita. Osa heistä on päässyt toisiin oppilaitoksiin ja näin perusjoukko on hieman pienentynyt. Uusia 4-5 -vuotiaita on kuitenkin tullut mukaan ja näin jatkuvuus on taattu. Tilaa kyllä olisi suuremmallekin joukolla, joten jos asia kiinnostaa, niin ota yhteyttä allekirjoittaneeseen. Soittimien hankkimisessa yritetään auttaa mahdollisuuksien mukaan. Vantaan musiikkiopistossakin on tällä hetkellä pari-kolme 1/8 selloa vapaana. Eritasoiset selloryhmät ovat mukava lisä laulusuzukilaisten konserteissa ja muissa esiintymistilaisuuksissa. Selloinnostuksen saaneista musikanteista on keskeyttäneiden joukko toistaiseksi ollut 0%!

Teppo Tuominen
sellonsoitonopettaja
opetusneuvos
puh. (09) 846 215



Suzukisellisti Aino Tuominen joulutunnelmissa.

Suzuki-Families ja Laulusuzuki-Instituutti toivottavat seuraavaksi tervetulleiksi Suomeen lauluopettajat:



Jaume Fargasin, Barcelonasta (keskellä)

sekä



Suzanne Stojkovicin, Ruotsista (oikealla)

SUZUKIRYHMÄ AUSTRALIASSA 1997



"Doors closing! Please stand clear!"-käsky on vakio-ohjelmaa junissa Australian Brisbanen ympäristössä. Suomalainen suzukiryhmä kuuli tämän 36 jopa 72 kertaa päivän mittaan matkatessaan majapaikoistaan kansainvälisen Suzuki Pan Pacific-konferenssin oppitunneille ja konsertteihin.

Ryhmä KOALAAan kuului 10 lasta ja 10 aikuista, suurin osa laulajia, lisäksi soitettiin viulua, selloa ja huilua. Matkalle lähdettiin -17 C pakkasessa. Kun kahden vuorokauden ja 23 lentotunnin jälkeen oltiin perillä, lämmintä oli +32 C ja kello siirretty Suomen ajasta 8 tuntia eteenpäin.

Ensimmäisen viikon trooppinen retki Koralliriutoille huipentui Uuden Vuoden aattona Australian suomalaisten juhlassa Finnish Hallissa. Yllätykseksemme Kari Salmelainen tuli kuvaamaan videokamerallaan ryhmämme lauluesityksiä. Suuri Suomen lippu ja jääkiekkjoukkue kermanvärisissä takeissaan ja lierihatuissaan juhli samanaikaisesti kanssamme Brisbanessa.

Brisbanen ydinkeskustassa kohoaa tiivis pilvenpiirtäjien rykelmä joen toisella puolella. Aivan rannassa ajoradat kiemurtelevat kuin vuoristorata. Toisella puolella jokea on täydellinen vastakohta South Bank-puisto, jossa lapsiperheet huvittelevat, uivat valkohiekkaisessa tekojärvessä ja syövät pika-aterioita ja jäätelöä nurmikolla. Läheisellä suljetulla alueella voi tutustua koaloihin, trooppisiin lintuihin, krokotiileihin ja kaikenlaisiin matelijoihin. Puiston viereen on rakennettu mitä mahtavampia taide- ja musiikkihalleja, päältä realistisia, mutta sisältä loistokkaita. "Oopperan kummitusta" esitettiin eräässä salissa samaan aikaan, kun Calakonsertissa japanilainen Mareine Ito soitti itsensä kuulijoiden sydämiin Sibeliuksen Violin Concerto Op. 47 In D minor 3rd Movement australialaisen sinfoniaorkesterin solistina.

Varsinaisessa Musiikkikonferenssissa oli yli 2000 osallistujaa. Suomalainen ryhmä oli kaukaisin, ja sai

kansallispuvuissa esiintyessään huomiota eksoottisuudellaan Australian alkuperäisasukkaiden eli aboriginaalien rinnalla.

Ne, jotka asuivat suurhotelleissa konferenssikeskuksessa kokivat aivan toisenlaisen Australian kuin suomalainen Koalaryhmä omilla seikkailuretkillään. Tiedossa oli, että Australian luonto ja eläimistö on todella erilaista kuin Euroopassa. Linnuista vain räystäspääskynen tuntui tutulta, mutta esimerkiksi hämähäkkejä vilisti kuin trooppisissa filmeissä ikään: lapsen kämmenen kokoisia, vähemmän tai enemmän myrkyllisiä. Eräskin sellainen sieppasi sukkelaan muovihaarukan verkkoonsa, tarkasti sen ja hylkäsi lopulta napsauttamalla verkkolangan poikki. Papukaijat ja kookaburrat lentelivät puutarhoissa ja aamulla Bed & Breakfast-motellimme isäntä näytti pihassa koalan tassun jälkiä.

Eipä näkynyt joulukuusia metsissä, vaan erilaisia Eugalyptuspuita ja tiheää pensastoa, jossa kengurut viihtyivät.

Brisbanen australialaiset asuvat mielellään omakotitaloissa, joista monet on rakennettu paalujen päälle. Alla on varasto, ylhäällä huoneet ja parvekkeet. Brisbane lähellä kaivetaan kivihiiltä, sen kuljetus satamaan näkyi päivittäisillä junamatkoilla. Keskustassa pilvenpiirtäjien varjossa käydään ostoksilla. Tavaratalot (liikekeskukset) ovat täynnä pieniä butiikkeja ja monipuolisia pikaruokapaikkoja. Jopa lasten huvittelu paikka pomppulinnoineen ja karuselleineen sijaitsee suuren Myer-tavaratalon yläkerrassa. Siis perhe saattoi viettää koko päivän samassa tavaratalossa. On ruokaa, huvia, katsottavaa, ostettavaa ja ilmastointi! Ja hintataso on siedettävä eurooppalaisen mittapuun mukaan, paitsi koruesineillä.

Lauluryhmämme vetäjä Päivi Kukkamäki oli

Australiassa luennoimassa, opettamassa ja laulamassa neljännen kerran, tosin joka kerta eri osavaltiossa. Hänen laulutunneilleen osallistui päivittäin 72 lasta. Lisäksi hän piti yksityisopetusta 7:lle laulunopettajalle, luennoi vanhemmille opetusmenetelmästä, lauloi Faculty-konsertissa ja veti suomalaisen laulusuzukiryhmän esitykset kolmessa konsertissa. Viikko tuntui aivan riittämättömältä tuohon kaikkeen.

Päätöskonsertin alussa koalaryhmämme ilopilleri isä Karvinen sai vinkin, että Suomen lippu onkin lipputelineessä toisella puolella suurhallia. Hän haki kaksi vahtimestaria paikalle ja selitti jotakin englanniksi. Eipä aikaakaan, kun Karvinen ja vahtimestarit marssivat salin poikki Suomen lippua kantaen. Eipä kenellekään jäänyt epäselväksi, mistä maasta pieni mutta sitäkin näyttävämpi ryhmä oli. Laulu raikui edellisen episodin takia entistä iloisemmin ja yleisö toisella puolella hallia innostui taputtamaan rytmikkäästi laulujen tahtiin.

Päivettynyt musiikkiryhmämme pakkasi heti konferenssin päättymisen jälkeen kimpsunsa ja kampsunsa, joita olisi saanut olla alle 32 kg/laukku. Emme tienneet sitä etukäteen. Aiheutimme pienen ruuhkan lentoasemalla, kun mutisten siirsimme osan tavaroista käsipakaasiin. Onneksi niitä ei punnittu, eikä mitattu. Vasta Tukholmassa meille selvisi, että australialainen lentovirkailija oli menettänyt oman ja tilanteen hallinnan. Kaikki matkatavarat 23 laukkuja oli merkattu yhdelle henkilölle ja 16 ryhmästämmä oli sylivauvoja eli infanteja. -Onneksi ruotsalaiset ymmärtävät meitä suomalaisia. Kotiin päästiin ja tavaratkin aboriginaalien torvia myöten tulivat ehjinä perille.

Paula Mäenpää



Australian matkalaiset 1997.



Evi ja Heini Hölsä pääsivät silittämään kengurua Brisbanessa 1997.



Emilia Hänninen ja iki-ihana koala Australiassa 1997.



Emilia Hänninen Mr. Takahashin oppilaana Australiassa 1997.



Tuulen viemää Australiasta.



Amerikkalaisten ja suomalaisten yhteisharjoitus.



Laulajat loppukonsertissa Stevens Point'issa, USA:ssa. Sofia, Kaisa, Päivi, Markus, Mirka, Petra ja Eetu.

"O BE JOYFUL, O BE JUBILANT, PUT YOUR SORROW FAR AWAY" LAULUSUZUKIRYHMÄ USA:ssa 1997

Juuri tämän laulun sanoin solmimme ystävytemme amerikkalaisiin suzukiperheisiin. 13.-20.3.1997 saimme viettää laulutäyteen viikon Wisconsinin Yliopiston vieraina Stevens Pointissa. Matka kuului Päivi Kukkamäen työhön kansainvälisenä laulusuzukiopettajana ja kouluttajana. Viikon aikana saimme kokea kansainvälisyys- ja rauhankasvatusta parhaimmillaan. Laulu ja musiikki on se "kieli", jota kaikki ymmärtävät ja josta kaikki nauttivat. Oli ilo olla mukana viemässä suomalaista musiikkia maailmalle, samoin laulaa yhdessä amerikkalaisten kanssa suzuki-ohjelmistoon kuuluvia sävelmiä. Usein ihmettelin Päivin ja amerikkalaisen laulunopettaja Mary Lu Hoferin saumatonta yhteistyötä harjoituksissa ja konserteissa. Oli ihanaa nähdä, miten kaksi laulun ammattilaista antoivat toisilleen tilaa työskennellä, tukivat toisiaan ja aina onnistuivat löytämään juuri sen oikean soinnun ja soinnin.

Matkamme alkoi keväisestä Suomesta 13.3. Aamu oli meidän perheemme osalta lähes painajainen - herätyskello oli tunnin jäljessä! Paniikkilähdöllä keräsimme laukkumme ja hurjastelimme kentälle silloin, kun jo olisi pitänyt olla siellä. Kentällä olikin jo huolestuneena muu lauluporukka. Alkusäikähdysten jälkeen kaikki sujuikin mukavasti. Lapset viihtyivät toistensa seurassa erinomaisesti, ovathan he tunteneet toisensa lähes koko ikänsä.

Chicagon kentällä tosin jouduimme pieniin vaikeuksiin. Maahantulokaavakkeesta puuttui osoite, johon olimme menossa ja siitäkös saimme kuulla virkailijalta kunniamme. Totuus oli se, ettei majoitusperheemme ollut huomannut ilmoittaa tarkkaa osoitettaan. Lopulta laitoimme osoitteeksemme saman kuin Karvisilla- ja saimme luvan astua Yhdysvaltain kamaralle. Lisäksi pientä hämminkiä aiheuttivat metallin paljastimet, joihin Vesa juuttui kiinni ja joutui hiukan tarkempaan syyniin.

Loppujen lopuksi laskeuduimme onnellisesti pienellä lentokoneella pienelle lumimyrskyn (lähes metri lunta/vrk!) riepottelemalle Wausaun lentokentälle. Siellä uudet ystävämme odottivat meitä yhtä jännittyneinä kuin mekin. Lentokentältä oli vielä noin puolen tunnin matka lopulliseen päämääräämme Stevens Pointiin.

Kaupunki oli pieni 25 000 asukkaan kaupunki. Juuri siellä Laura Ingalls on kirjoittanut iki-ihanaat muistelmansa elämästään Pienessä Talossa Preerialla.

Suurinta Stevens Pointissa on yliopisto, jossa on 12 000 opiskelijaa, joukossa myös yksi suomalainen, Marisa Kerman. Hän toimi lapsille tulkkina Mary Hoferin antamalla laulutunneilla, sekä "emäntänä" Yliopiston järjestämällä Kansainvälisillä illallisilla. Nämä illalliset ovat vuoden suurimpia juhlia Stevens Pointissa. Yliopiston opiskelijat lähes 200 maasta järjestävät ruokailun valmistamalla omien maidensa herkkuja ja tuomalla omaa kulttuuriaan tutuksi muillekin. Lennonin "Imagine" sai uuden ulottuvuuden opiskelijoiden laulamana. Heidän laulussaan tuli esiin juuri se yhteenkuuluvuuden tunne, mitä Lennon on halunnut laulullaan viestittää.

Tätä samaa viestiä mekin veimme omalta osaltamme. Yhteenkuuluvuus oli käsinkosketeltavaa myös suzukilasten ja perheiden yhteistyössä. Kaikkiaan kuuden päivän aikana lapset harjoittelivat kolme päivää. Harjoitukset sisälsivät yhteisen ison kuoron harjoitukset, orkesteri- ja pianoharjoitukset, kansantanssit, omat soolonumerot ja oman ryhmämme yhteislaulut. Lisäksi lapsilla oli omat yksityistuntinsa. Varsinainen konserttiosuus kesti kaksi päivää. Esiinnyimme kuudessa eri konsertissa: neljässä koulussa, Katolisessa kirkossa sekä päätöskonsertti Oopperasalissa. Kaikki konsertit onnistuivat hienosti, vaikka matkan ja aikaeron tuoma väsymys painoi jäseniä.

Amerikkalainen elämänmeno oli lähes samanlainen kuin Suomessa, mutta

ruokakulttuuri oli erilaista. Ainakin meidän lapsille oli iloinen yllätys, kun aamupalalla syötiin muroja, hilloja, viinereitä ja donitseja ja ruoka-aikanakin hampurilaisia, ranskalaisia sekä pop-corneja. Isäntäperheemme oli ihmeissään, kun Suomessakin on Mc Donaldseja sekä Pizza Huteja -puhumattakaan suomalaisesta saunasta, johon he saavat tutustua kesällä 1998 tullessaan vastavierailulle Suomeen.

Keskiviikko oli vapaapäivä, jonka vietimme ostoksilla kierrellen, kortteja lähetellen sekä pakaten. Meidän täytyi ostaa jopa uusi matkalaukku. Stevens Pointissa oli nimittäin oma olutpanimo ja jotainhan piti tuliaisiksikin tuoda.....

Viikko kului kuin siivillä, laulaen ja soittaen. Tutustutimme amerikkalaiset myös viisikieliseen kanteleeseen. Isäntäperheemme tytär ja isä oppivatkin nopeasti säestämään "Tuikkarin" lisäksi muitakin lauluja ja Stevens Pointiin jäi ainakin neljä perhettä, jotka osaavat muutamia sanoja suomenkieltä.

Odottaessamme torstaina lentokentällä koneen lähtöä aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta, takatalvi oli mennyttä ja uusi kevät alkamassa. Yllättäen suomalaiset lapset alkoivat laulaa amerikkalaista kansanlaulua, jonka amerikkalaiset lapset esittivät yhteiskonserteissamme "Swing low, sweet chariot, Coming for to carry me home...." Jotenkin se kosketti jokaista.... Laulun ja ystävyyden silta oli rakennettu!

Lämmin kiitos matkaseurasta
Kukkamäen Päiville ja Petralle
Karvisen Arille, Marjalle, Markukselle
ja Sofialle
Suomalaisen Pirkolle ja Kaisalle

Päivi, Vesa, Mirka ja Eetu Rättyä



Laulajat Amerikassa 1997



Yhtä soittoa 100 vuotta

LEVYTT JA VIDEOT ALEKSI 11

Pop/Rock/kotimainen

Telefax

KLUUVIKATU 6

Klassinen/viihde

Telefax

KAIVOPIHA

Telefax

4350 1206

4350 1205
(657 453)

611 107

4350 1210

608 801

611 107

4350 1225

176 803

SOITTIMET

Akustiset
soittimet

Pianot ja flyygelit
Pianonviritystä

Kosketinsoittimet ja
digitaalipianot

Telefax

611 104

4350 1202

611 519

4350 1203

611 518

4350 1221

4350 1385

PRO CENTER

Bändisoittimet
Telefax

NUOTIT

Telefax

FAZER HUOLTO

Sähköiset soittimet

Puh. palvelu ark. klo 9-11

Varaosatilaukset 24 h/vrk

Telefax

660 473

4350 1279

4350 1269

4350 1270

4350 1271

4350 1269

4350 1217

4350 1385

PARHAAT MERKIT, PARHAIN HINNOIN!

FAZER MUSIC

Alexi 11 ja Kluuvikatu 6, 00100 Helsinki, avoinna ma, pe klo 10-19, ti-to klo 10-18, la klo 10-16

BOSS, CASIO, DW DRUMS & HARDWARE, EVOLUTION, FENDER, GRETSCHE, GROTRIAN-STEINWEG, HK-AUDIO, HUGHES & KETTNER, HÖFNER, ISTANBUL, KENTON, KÖNIG & MEYER, MAXIMA, NOVATION, PEACE, PERCUSSION PLUS, PHILIP REES, PETROF, PRO MARK, PURECUSSION, QUIK LOK, RIMS, RIVERA, RODGERS, ROLAND, ROTH, SABIAN, SEIKO, SELMER, STEINWAY & SONS, WERNER, WILFER, YAMAHA

Sahkotyökalut
Kress
saksalaista laatua
KRESS HM10-2
PORAVASARA



tarjous
1.650,-
sis. iva 22 %

TESTIVOITTAJA

Meidän Talo 4/92
suuressa pora-
vasaratestissä.
Lue itse tai tilaa
testi meiltä.

- teho 550 W
- 2 vaihdetta. portaaton nopeuden saato
- suunnanvaihto
- piikkaus. naulausasento
- max. Ø 20 mm betoniin
- vakiona lisavarusteet + kantolaukku
- takuu 12 kk



Henrik Forsiuksentie 39
00750 Helsinki
Puh. 90-362 237
Fax 90-362 347

uuden sukupolven
ylivoimaa

STEINEL®

kuumailmapuhaltimet

HL 500

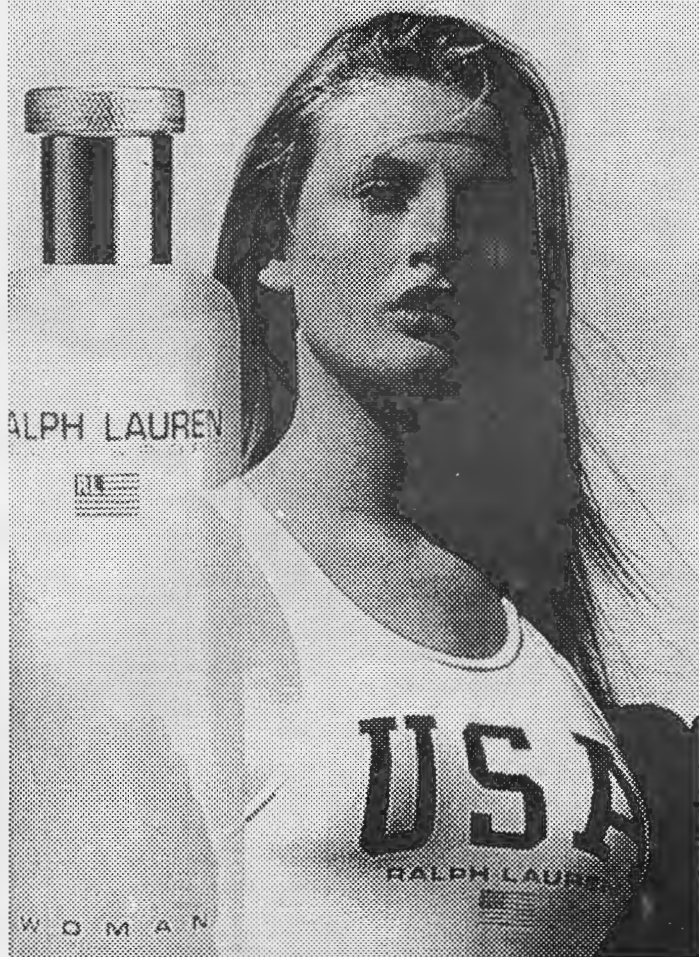
HL 1800 E



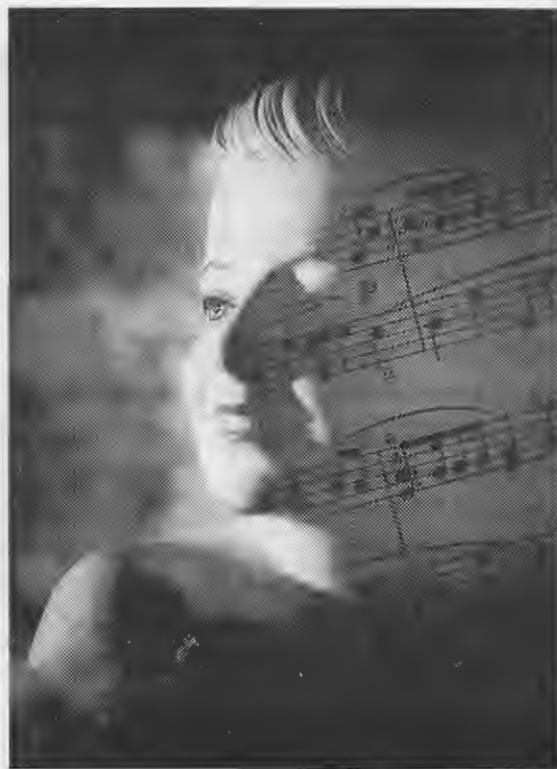
- kaksi lämpötilaa
- kaksi nopeutta
- 36 kk takuu

- elektroninen
- ammattikäyttöön
- portaaton lämpötil.
- 36 kk takuu

THE NEW WOMEN'S FITNESS FRAGRANCE BY RALPH LAUREN



Vierailevana solistina.



VEIKKAUS



Pirkko Brita Vieno
Mannola Koivunen Kekkonen

Uusi single: Eurosihteeri / Valkojoutsen
Albumi kauppoihin syksyllä 1997

Ohjelmatarjontaa:

- Janne Hurme
- Isto Hiltunen
- Petri Salminen
- Johanna Siekkinen
- Tanja Lainio
- Hannu Kause
- Brasilia Projekti

Hannele Laurila -yhtiöt
puh. 03 - 8820 70 fax 03-8820 730
Rauhala, 15110 LAHTI



**ILMASTOINNIN
ASIAANTUNTIJA**

- Suunnittelu ja urakointi
- Laitemyynti
- Sääto- ja huoltopalvelu



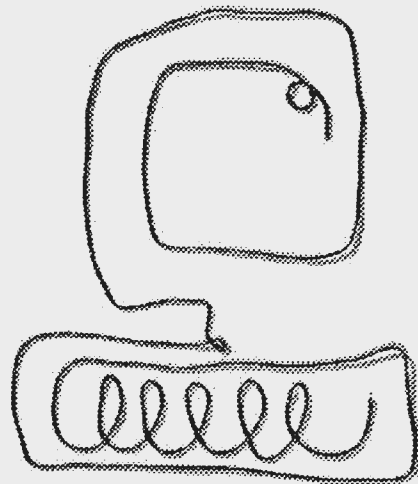
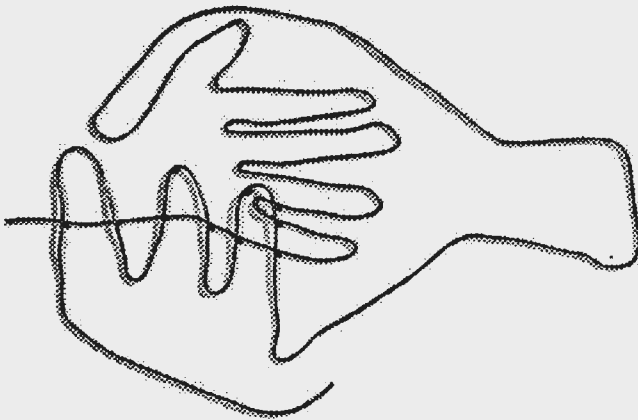
AIR-KONSULT OY

Puh. 09-879 7588

Fax 09-879 7528

Järvihaantie 18, 01800 Klaukkala

olivetti solutions **o | s y**





UIVA ESIMERKKI MAIDON MUKIIN MENEVÄSTÄ MAUSTA.


**VALIO
MAITO**

UIMARI ANU KOIVISTO
NUORTEN PM-KULTAA 1994
NUORTEN EM-HOPEAA 1995
VIISI SM-KULTAA 1996

SUOMEN UIMALIITON LUVALLA

SORAA JA MAA-AINEKSIA



- | | |
|-------------------------|--------------------|
| ■ multaa | ■ murskeita |
| ■ hiekkaa | ■ täytemaata |
| ■ seulottuja lajikkeita | ■ soraa |
| ■ pohjan kaivuut | ■ pois kuljetukset |

toimitukset myös iltaisin ja lauantaisin!

SEEPSULA-YHTIÖT

Puh. 275 5944, Fax 273 1167

Sulantie 19 04300 TUUSULA

10 hyvää

syytä tilata Ellokselta

- Voit ostaa kotonasi
- Paljon valinnanvaraa
- Edulliset hinnat
- Hyvät tuotteet
- Hyvä laatu
- Hyvä asiakaspalvelu
- Ellos Ostoturva
- Täysi palautusoikeus
- Valitse itse maksutapa
- Soita tilauksesi

ellos

Pohjoismaiden suurin postitavaratalo
Suora-Linja 90 - 13 131

Kultaraitti

Lehdokkitie 6 A 2, Tikkurila
01300 Vantaa, puh. 09-835 565

K
LÄHIKAUPPA
P Ä I V I

Rekolantie 53-55, 01400 Vantaa



Poème

Tuoksu kuin runo.

LANCÔME
PARIS